

Jens Erik Jensen

Erik fra Tylstrup

Indholdsfortegnelse

Børnenes forord

1. Forord

2. Historierne om Erik

2.1 Trappen

2.2 Fugleungen

2.3 Busturen

2.4 Pengekloakken

2.5 Ishockey

2.6 Cykelbold

2.7 Krig

2.8 Til fodbold

2.9 De røde tulipaner

2.10 Haveriven

2.11 Suppen

2.12 At lære at cykle

2.13 Hovedstødet

2.14 Skakspillet

2.15 Brillerne

2.16 Lagkagen

2.17 Seddel med hjem

2.18 Bananskrællerne

- 2.19 Døgnboksen
- 2.20 Braget i Als, Himmerland
- 2.21 Maleriet
- 2.22 Biologitimen
- 2.23 Bagerbud
- 2.24 Avisbud
- 2.25 Vandværksmuren
- 2.26 Æbledrikken
- 2.27 En tand til

3. TYLSTRUP FOR 60 ÅR SIDEN

- 3.1 Tylstrups historie
- 3.2 Hedensvej 3
- 3.3 Naboerne og kvarteret
- 3.4 Klassekammeraterne
- 3.5 Klassen bliver større
- 3.6 Skolen og pryglepædagogerne
- 3.7 Dagliglivet i Tylstrup
- 3.8 De erhvervsdrivende
- 3.9 AFSLUTNING

BØRNEBOKS FORORD

Nu er vi så kommet til det sidste kapitel, de sidste ord fra et stort, varmt og kærligt menneske. Han, der i så mange år har været en inspiration og et forbillede for os, er her ikke mere. Vi savner ham. Vi mindes med glæde, hvordan han viste os verden. "Når far kom hjem fra arbejde, så skete der altid noget sjovt!" – husker to af os brødre. Far var et kærligt og omsorgsfuldt menneske. Hans liv har ikke altid været nemt, hverken i barndommen eller ungdommen. Og heller ikke hans fire rollinger gjorde det helt nemt for ham. Men han havde et ukueligt sind, han ville noget med livet og han viste os, sine børn, at gode ting er værd at kæmpe for. At modgang ikke skal stoppe én. Selv da fars sygdom for alvor tog til, stoppede det ham ikke i at skrive. Og fire bøger er det blevet til. Fire meget forskellige, underfundige og hjertevarme bøger. Og denne sidste bog er ingen undtagelse. I to dele udfolder far sit talent for at underholde både børn og voksne. En bog, som så ud til ikke at blive til noget, da kræfterne til sidst ikke var der længere. Men en bog som far kæmpede sig igennem. Kræfterne var ikke til selv at få den udgivet. Det hverv har han så, med mere eller mindre sindsro, overladt til os. Og det er vor ære, pligt og største fornøjelse hermed at sende denne bog i trykken. Ære være fars minde.

Maiken Pihl Jensen, Jon Pihl Bredsgaard, Gorm Pihl-Jensen og Bjarke Nørholm Pihl.

1 FORORD

"Fortæl- en historie fra dengang, da du var barn farfar. Det er det bedste, jeg ved".

Hvilken farfar kan stå for en sådan opfordring fra en lille størrelse med nogle store klare barneøjne? ***"Og så er vi altså nogle, som gerne vil have glæde af det også"***, fortæller børnebørnenes forældre. Så hvorfor ikke skrive dem i en bog, så rigtig mange kan få glæde af historierne.

Det kunne jeg da godt forsøge mig med, og som jeg kom frem i erindringernes tågede verden, oplevede jeg, at jeg pludselig befandt mig midt i den tid og blandt de mennesker og steder, som historierne drejer sig om, og hvor de udspandt sig.

2 HISTORIERNE OM ERIK

Erik er født i Tylstrup, i det sydlige Vendsyssel i 1951, hvor der kun boede cirka femhundrede mennesker, hvorfor alle kendte alle.

Han er vokset op hos sine bedsteforældre på Hedensvej 3, da moderen var meget ung ved fødslen. Erik blev boende i Tylstrup, indtil han som voksen flyttede til Aarhus.

Bortset fra enkelte af historierne, der er fra Eriks første leveår, er resten af historierne fra Eriks 7-13 års alder, som var det tidspunkt, hvor Erik fik kontakt med jævnaldrende og andre børn, da der hverken på den tid fandtes børnehave eller 0.-klasse.

Det er min opfattelse, at historierne er egnet for alle aldersklasser. Som højt-læsning for børn fra femårs alderen samt for egen læsning af lidt større børn, der selv har lært at læse. Imidlertid kan sikkert alle aldersklasser have stor fornøjelse af at læse bogen.

Første del af bogen er altså små historier fra Eriks barndom.

For at iklæde historierne den rette tid, baggrund og sammenhæng har jeg valgt at tilføje bogen et tredje kapitel, hvor jeg fortæller om byen Tylstrup, dens indbyggere for 60 år siden, Eriks familie, naboerne, nogle af dens originaler samt livet og tiden for de mange år siden. Denne del afsluttes med en præsentation af skolen og lærerne, som Erik og hans klassekammerater blev "udsat" for.

Mine tanker går i taknemmelighed tilbage til Tylstrup og til den trygge tid, her i 1950'erne og 60'erne.

Valby, oktober 2019

Jens Erik Jensen

2.1 Trappen

Bedstefar havde anlagt den flotteste flisegang, der gik ude fra Hedensvej og helt om til indgangen til huset i nr. 3, helt omme i haven. Han holdt fliserne fuldstændig rene og skurede og skrubbede dem flere gange om ugen.

Erik lagde specielt mærke til, hvordan Bedstefar tog en spand, fyldte den med vand og til sidst lagde en klud ned i vandet. Så tog han kosten, viklede den våde klud om den og skrubbede løs, indtil fliserne var helt skinnende rene.

Bedstefar havde haft en del overarbejde på det sidste, derfor var han kommet sent hjem og havde ikke nået at vaske fliser og trappen i lang tid. Erik tænkte: "Her kan jeg hjælpe til. Det vil virkelig gøre Bedstefar glad". Så han tog en spand, fyldte den med vand, fandt en klud og gik ud på fliserne for at se, hvor der trængtes mest til at blive gjort rent.

Han så med det samme, at trappen ind til baghuset var møgbeskidt, så han skrubbede den helt ren.

Det var blevet pivhamrende koldt, medens han asede og masede, ja selv frostvejr var det blevet. Han skyndte sig ind i huset for at få varmen. Allermest glædede han sig til at høre Bedstefarens reaktion dagen efter, nej hvor ville han blive glad.

Næste morgen stod han op til en stor overraskelse. Bedstefaren var ikke på arbejde, men lå på sofaen med en stor våd klud om nakke og pande. Hvad i alverden var der sket?

Forklaringen fik han af Bedstemor. Da Bedstefar om morgenen ville trække sin cykel ud af baghuset for at cykle på arbejde, gled han på trappen, der var spejlglat, fordi den

meget våde trappe var frosset til ren is om natten. Derfor slog han en baglæns kolbøtte, hvorved han fik en mægtig bule i nakken.

Erik hørte på, at de undrede sig over, hvordan der kunne være så glat lige der, men ingen andre steder?

Han havde bare ikke tid til at blande sig i samtalen, fordi han havde så travlt med at komme i skole.

2.2 Fugleungen

Erik gik i 6. klasse, hvor de havde lærer Skovsgård til dansk. Han spurgte klassen, om nogen kunne fortælle en god historie. Erik rakte hånden op og fortalte en historie om en lærer, der altid stod og vrøvlede oppe ved tavlen. Der lød et latterbrøl fra klassekammeraterne; men lærer Skovsgård blev ildrød i hovedet, for ned til Erik og råbte ham ind i hovedet: "Kan du komme udenfor døren, din uopdragne knægt, og så skal du få en seddel med hjem, kan jeg love dig, så dine forældre kan se, hvor uartigt du opfører dig i skolen".

Tage Skovsgård havde stadig fråde om munden, da Erik stille og lydløst gled ud af døren.

"Det var godt nok træls, at stå og glo, mutters alene, herude på denne mørke gang", tænkte Erik, da han pludseligt hørte en mærkelig pibende lyd henne fra det ene vindue.

Straks måtte han hen og høre, hvad det var for noget, der gav den lyd.

Det viste sig at være den sødeste lille gule fugleunge, der nu kom hoppende hen imod Erik. Han tog den op i hånden og kunne mærke, hvordan det lille hjerte hamrede afsted. Han stod et stykke tid og kælede med den, da han pludselig bagfra hørte en kraftig stemme sige: "Er du nu smidt ud fra timen igen, Erik, hvordan skal det dog gå dig? Du lærer jo aldrig noget på den her måde. Vi bliver vist nødt til at give dig en seddel med hjem". Det var skoleinspektør Dinesen, der forsvandt om hjørnet, uvidende om, at Erik blot fik bager Nissen til at skrive alle sedlerne under, hvorfor bedsteforældrene aldrig fik noget at vide om den anselige bunke sedler, han efterhånden havde fået med hjem til